

Marian Płachecki

"Narrator XVI-wiecznego romansu polskiego jako spektator, fabulator i mistrz ceremonii", Zofia Podhajecka [w:] "Studia o narracji" Red. J.Błoński, J.Jaworski, J.Sławiński, Wrocław 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 411

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PODHAJECKA Zofia: Narrator XVI-wiecznego romansu polskiego jako spektator, fabulator i mistrz ceremonii. /W:/ Studia o narracji. Red. J. Błoński, S. Jaworski, J. Sławiński. Wrocław 1982, Oss., PAN IBL. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej, t. LIX, s. 153-162.

Narrator XVI-wiecznego romansu miał do wyboru trzy role: spektatora opisującego "ex visione" i przekształcającego narrację samą w "widowisko", fabulatora biernie cytującego z pamięci (własnej lub zbiorowej) opowiadaną historię, a swój własny wkład ograniczającego do interwencji moralistycznych, wreszcie - mistrza ceremonii, operującego w ramach "średniowiecznej kultury opowiadania i jej charakterystycznych ceremoniałów".

BP/87/88/90

M.P.

/II/ PRETNAR Tone: "Mładost, podaj mi krila!". Z dziejów jednego wersu w słoweńskich przekładach "Ody do młodości". "Pamiętnik Literacki" 1981 z. 4 s. 205-216.

Spośród słoweńskich tłumaczeń "Ody do młodości" interesuje autora przede wszystkim przekład dokonany w 1900 roku przez Josipa Murna Aleksandrowa. Bezpośrednią zaś przyczyną zainteresowania tym niezbyt wysoko ocenianym przekładem jest fakt, że następne XX-wieczne tłumaczenia powtarzają bez zmian tłumaczenie drugiego wersu. Autor drobiazgowo analizuje teksty słoweńskich przekładów wobec tekstu oryginału. Interesuje go przede wszystkim organizacja metryczna oryginału i przekładów, różnice w budowie leksykalno-frazeologicznej i budowie składniowej. Rola przekładu Murna polega między innymi na tym, że jego tłumaczenie wersu drugiego wydaje się być pod każdym względem najdoskonalwsze. Autor pokazuje też konteksty, w jakie wpisywana jest "Oda do młodości" w słoweńskiej literaturze przekładowej, gdy, zwłaszcza pod piórem Rozki Štefan, staje się pozycją szacownej klasyki literatur słowiańskich.

BP/87/88/91

A.K.